

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ

ΒΓΑΙΝΕΙ ΚΑΘΕ ΣΑΒΒΑΤΟ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΔΟΣΤΙΚΗΝ ΕΤΑΙΡΙΑΝ "ΤΥΠΟΣ",
ΚΙΜΩΝ Ι. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ ΚΑΙ ΣΙΑ
ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 3, ΑΘΗΝΑ

Διευθυντής: Δ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

Ταχτικοί συντάκτες: Κ. ΚΑΡΘΑΙΟΣ, ΡΗΓΑΣ ΓΚΟΛΦΗΣ
ΚΩΣΤΑΣ ΠΑΡΟΡΙΤΗΣ, ΚΙΜΩΝ Ι. ΘΕΟΔΩΡΟ-
ΠΟΥΛΟΣ, ΠΑΝΟΣ Δ. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

Διαχειριστής: Η ΕΤΑΙΡΙΑ "ΤΥΠΟΣ",

"Όσα γράμματα ενδιαφέρουν τη Διαχείριση πρέπει
να διευθύνονται:

«ΕΤΑΙΡΙΑ "ΤΥΠΟΣ" Σοφοκλέους 3, ΑΘΗΝΑΣ»

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ: Για την Ελλάδα	δρ. 20	το χρόνο.
	> 10	το εξάμηνο.
	> 5	το τρίμηνο.
Για την Αγγλία και Αίγυπτο	£ 1	το χρόνο
	£ 0,10	το εξάμηνο
	\$ 5	το χρόνο
	\$ 3	το εξάμηνο

Και για τα άλλα μέρη ανάλογα

ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ ΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΑ

Ο ΧΙ μοναχά για μουσική πρόοδο, μα και για κοινωνική πρόοδο χαιρετάμε τις παραστάσεις του 'Ελληνικού' Ωδείου. Το κόρο του, το μπαλέτο του, οι πρωταγωνίστριές του, όλες μαθήτριάς του, όλα νοικοκυροκόριτσα. Χτύπημα κατανέφαλο της Πρόληψης αυτό. Δεν τρέμουν πιά, βλέπετε, οι μαννάδες τη σκηνή, δεν τη θεωρούν κέντρο διαφθοράς, ούτε και το θέατρο το βλέπουν με την υποπτη ματιά που τόδλεπαν της περασμένης γενιάς οι άνθρωποι. Η κοινωνική χειραφέτηση της γυναίκας παίρνει δρόμο και στον τόπο μας. Πέφτουν τα καφάσια, σπάνε οι αλυσίδες και η γυναίκα βγαίνει στη ζωή, να παλαίψει λεύτερα και παλληκαρίσια, για την οικονομική ανεξαρτησία της, πούναι ο πρώτος και κύριος συντελεστής της αληθινής λευτεριάς. Μόνο οικονομικά ανεξάρτητος άνθρωπος, είναι αληθινά λεύτερος, και οι Ρωμοπούλες, που ίσαμε χτές ακόμα μ' ένα δνείρο μοναχά ζούσαν, πώς να μπλέξουν κανένα στα δίχτυα τους, και ναλλάξουν έτσι μια σκλαβιά, τη σκλαβιά του γονιού, με την άλλη σκλαβιά, τη βαρύτερη, τη σκλαβιά του γάμου — οι Ρωμοπούλες λοιπόν άρχισαν πλατύτερα νάν τη βλέπουν και νάν τη ζούν τη ζωή και να βγαίνουνε σ' αυτήν οπλισμένες όχι πια μονάχα με την ομορφιά τους, και με την πρόκτα τους, μα με τόλλα χαρίσματα τους, τα χαρίσματα της μόρφωσης, της εργατικότητας, της ικανότητας. πούναι και τα πιά γερά δπλα.

Κ ΑΙΝΟΥΡΙΑ πράματα δέ λέμε βέβαια με τα παροπάνω. Συνηθισμένα λόγια, του σωρού, που

σήμερα και τα μαθητούδια ακόμα τα ξέροννε και τα παπαγαλίζουν. 'Ωστόσο έπρεπε να ειπωθούνε, γιατί, ακούσαμε, πώς μερικές μαννάδες, που νοσταλγούν ακόμα τα καφάσια και τους φερετζέδες, ξυνίστηκαν πού τα κορίτσια τους βγήκανε στη σκηνή, κι άλλες πάλι, λιγοστές εύτυχώς αυτές, δεν τάφισαν να βγούνε καθόλου.

— Καλά, επιτέλους, μιιά φορά, είπαν μερικές, μα κι απόψε, κι αύριο; Θεατρίνα δά την κάνω εγώ την κόρη μου;

Τότε γιατί τη σπουδάξεις, κυρά μου; Γιατί τη μαθαίνεις μουσική, τραγούδι, άπαγγελία; Για να φιγουράρει μοναχά στις σαχλοσκογενειακές δεγγέρες; 'Η βγάζεις αυτόν τον απαγορευτικό φεταρά, γιατί τό φοβάσαι το θέατρο και το θαρρείς; επεκίντυνο για την ήθική της κόρης σου; 'Αλλ'μονό σου! πιά επιπλέον είναι το Ζάππειο και τα Λαοδανέλλια, και το Φόξ — τρώτ και τόλλα κοσμικά κέντρα που οδηγείς την κόρη σου και την καιμαρώνεις να φλερτάρει ή να γέρνει στην άγκαλιά του κάθε αφηνιασμένου κρεμαντάλα.

Α Σ είναι. Αφού δυσκολεύονται μερικοί τόσο να προσανατολιστούν με την καινούρια αντίληψη της ζωής, καιρός να αναποδογυριστούν τα πράματα και ναρχινήσουν τα κορίτσια να... παιδαγωγούν τις μαννάδες τους. Τραγικό αυτό, μα άσαραίτητο.

Σ ΕΒΑΣΤΟΣ φίλος μ'α: στέλνει το ακόλουθο άρθρον:

Στο κεφάλαιο των φορεμάτων οι γυναίκες είναι έδω πραχτικότερες, παρά οι άντρες. Τα κοντά φορεστάνια, τα άνοιχτά βραχιόνια, και μόλις οι άνοιχτοί λαιμοί, είναι ίσια ίσια δ'α χρειάζεται στο ζεστό μας κλίμα, και συντελούν πολύ και στην καλοβολία και στην υγεία. Οι άντρες όμως πορούν σφιχτούς κολλάρους που έμποδίζουν τον άέρα, δυναμώνουν τη ζέστα, προκαλούν ιδρώτα και σ'έγκαιρα μουσκέδουντα και λερώνονται πές άμέσως. Και δέ φτάνει αυτό, παρά προσθέτουν οι άντρες και λαμποδέτες, που χειροτερέβουν το κακό. Λένε τις γυναίκες φιλάρεσκες, μα τι να πεις για τους άντρες που για έξωτερική επίδειξη σηκώνουν τέτια βάσανα; 'Εμείς προτείνουμε όλα τα μέλη του Χρηματιστηρίου — ή καλύτερα της 'Αθηναϊκής Λέσχης — να συμφωνήσουν και να καταργήσουν το βασανιστήριο κολλάρων και λαμποδετών, και τότες ο νέος άρτός συρμός δά περάσει όλα τα κοινωνικά στρώματα. Στην «Αιχρόπολη» γίνεται μιιά υπερβολικά σπουδαία έρεβνα περί έγνινης. Περίεργο είναι, πώς κανείς από τους ειδικούς δεν άγγιξε άπτό το άντυγιεινό σύστημα, ένφ οι πνιγμένοι λαιμοί βρίσκονται πάντα κάτω από τή μάτια τους. 'Ο λήγος ίσως είναι γιατί οι δικοί μας ειδικοί στερούνται πρωτοτυπία και δεν παρατηρούν τα δικά μας τοπικά φαινόμενα, παρά ξαναμασσούν τα ζητήματα που κινούνται στην 'Εβρώπη.